

oznanilo

Brez snega
 ni zime,
 brez cvetja
 ni pomladi;
 tako tudi
 ni pravega veselja,
 če ga nimaš
 s kom deliti.

5. postna nedelja

leto IX /2010-18
 18. marec 2018

ZRNO KOT SEME

Vrata kašče so cvileče zaškripala. Slišalo se je nekaj krepkih korakov. Potem je močna roka previdno dvignila pokrov velike skrinje ob steni. Bil je gospodar. Z božajočim pogledom je premeril zlato pšenično zrnje in ga nagovoril: Napolnil bom vrečo in te odpeljal v mlin. Postal boš lepa bela moka. Iz nje bo gospodinja pekla kruh. Položila ga bo na lično pogrnjeno mizo. Otroci bodo jedli in rastle, žena in jaz bova dobivala moč za delo in premagovanje skrbi. Kos bo tudi za reveže na pragu ... Pšenica se je razveselila,

saj je vedela, da je zato zrastle, bila požeta, omlačena in spravljena v kaščo. Šumeče je šepetala, ko jo je gospodar sipal v vrečo. Ko je prišel naslednjič, je žito nagovoril: Včeraj smo zorali veliko njivo. Danes jo bomo zasejali – s tabo, draga pšenica. V zemlji boš vzknila in čakala pomladi. Potem boš ozelenela, se okrepila, se pognala k višku proti soncu in rodila sad: trideseteren, šestdeseteren, morda celo stoteren ... Bog te blagoslovi na poti, ki jo dane začenjaš.

Eno od zrn pa je modrovalo: Nočem postati kruh, nočem v hladno zemljo, sploh nočem, da drugi z mano razpolagajo. Ostati hočem samo in samostojno. Živeti hočem zase in ne za

Resnično, resnično, povem vam: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu.

Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil

za večno življenje.

Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče.« (Jn 12,24–26)

druge. – Stisnilo se je v špranjo in se samovšečno naslajalo ob misli, koliko pametnejše je od drugih in kako modro je ukrenilo, ko se je skrilo. A veselje je bilo kratko. Od nekod je neslišno prilezel črv. Zasadil je svoje požrešne zobe v zrno prav na tistem mestu, kjer bi pognalo korenine in se s stebлом dvignilo navzgor. Črv se je vidno debelil, zrnu pa je življenje usihalo. Komaj se je še zavedalo, ko je spet prišel gospodar. Z omelom v roki je skrbno počistil vse razpoke v skrinni. Zrno je padlo v smetišnico, bilo odnešeno ven ter obenem z drugimi smetmi vrženo na gnojišče. Žal nam je zrna, ki ni razumelo, da je edini smisel njegovega bivanja darovanje za druge; ki ni spoznalo, da je v tem darovanju njegova sreča in polnost. Ti zgodba pove kaj, kar bi bilo vredno upoštevati v našem življenju?

Radi bi bili pšenično zrno, zaorano v zemljo, če bi mogli roditi stoteren sad, ne da bi morali za to umreti. Tako pa nas tvoje besede plašijo, ker smo navezani na ta svet in na njegove mamljivosti. Ti pa ne nehaš oznanjati, da je le v smrti življenje.

Bodi zahvaljen za brezmejno potrpežljivost. V našem postu je delček umiranja, ko se grbimo vase in te prosim odpuščanja.

Berta Golob, Zahvala za Božji kruh

Duh posta je v tem, da naravnih nagnjenj, čustev, sla in strasti, veselja in žalosti ne uničujemo, marveč z duhom vodimo na pravi tir. (Mark Avreljij)

POSTNI ČAS – ČAS ZA SPRAVO

Postni dnevi so ponotranjeni dnevi, čas samospraševanja. Kaj pravzaprav pomeni sprava? Sprava – pojem, ki ga naš vsakdanji jezik komaj še pozna. **Sprava - trud, da bi stvari ponovno uredili, popravili; to kar je razdvojeno ponovno zedinili, poenotili – v sebi in z drugimi.** V življenju želimo razpoke nekako zapolniti. Trpimo zaradi ločenosti, razbitosti svojega življenja, ranjene duše in srčnih ran – in si želimo, da bi se naše življenje ponovno pozdravilo. »Zdravo« – to pomeni celovito, ne razcefrano – brez razpok in zlomov. Sprava pomeni prav to: ponovno ozdraviti. In spoved, zakrament sprave je pot do ozdravitve. **Odločilno pri tem pa je: odpuščanja nam ne daje v svojem imenu, ampak v imenu Boga. Sprava s samim seboj, z drugimi in z Bogom** – to je kot kruh, ki ga potrebujem za življenje – ali pa je to še bolj kot vrtinica, ki mi jo nekdo podari z radostnim smehljajem. Sprava ni le življenjsko pomembna, ampak je tudi nekaj lepega. V meni je lakota po srčnem zdravju, ki je ne more potešiti samo kruh – ta lakota potrebuje tudi cvetje. Tržno gledano zakramenti ne sodijo

med osnove potrebe človeka – tudi brez njih se nekako preživi. Zato pa sodijo med cvetje, ki nam ga podarja Bog. In zakrament sprave je ena od Božjih cvetic – skatero ozdravljamo in začenjamo na novo. In velika noč je tista prelomnica, ko se vse začne na novo. *Andrea Schwarz, Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje*

Kdor si hoče ohraniti družinsko srečo, naj ne skopari z drobnimi pozornostmi in ljubeznivostmi. Brž ko se mu ponudi priložnost za kako prijazno dejanje, naj ga tudi takoj stori in naj ne čaka na jutri. (Dale Carnegie)

SVETE MAŠE

NEDELJA, 18. marec 2018

5. postna nedelja

9.30 za + Alojza Vuk obl.

NEDELJA, 25. marec 2018

Cvetna nedelja

9.30 za + p. Ivana Tomažiča, ustanovitelja Korotana

NEDELJA, 1. april 2018

Velika noč

9.30 za zdravje Francki

Svojim učencem je Jezus
na večer pred svojo smrtjo, pri zadnji večerji,
položil na srce poseben nauk.
Med večerjo je namreč
odložil vrhnje oblačilo, vzel umivalnik z vodo
in brisačo in pričel učencem umivati noge.
To je bilo delo služabnika, zato so bili
njegovi prijatelji pretreseni in v veliki zadregi.
Vseeno so v tem dejanju lahko spoznali,
da je bilo Gospodovo poslanstvo služenje,
in zaslutili, kakšno razumevanje
in očiščenje poklanja človeku.

Ko jim je Jezus umil noge
in ponovno vzel vrhnjo obleko,
je spet prisedel k njim ter jim izrekel besede, ki jih daje na srce tudi nam:
»Razumete, kaj sem vam storil?

Vi me kličete: Učitelj in Gospod. In prav pravite, saj to sem.

**Če sem vam torej jaz, Gospod in Učitelj, umil noge,
ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge.«**

Zahtevna naloga tudi za nas kristjane v današnjem času.

Ni težava v tem, da bi morali nekomu resnično umiti noge,
temveč ljubiti s prav tako ljubeznijo.

Naj naša dejanja v moči velikega četrtka postanejo
odsev te Božje ljubezni v današnjem svetu.

Po: A. Knowles

Kar je preprosto, je naravno,
kar je naravno, je Božje.

Iščite radost v tem,
da vnašate povsod iskrenost
in poštenje in da se izogibate
vsake laži n pretvarjanja.
(bl. Janez XXIII.)

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

Gorenjec se z dekletom sprehaja, ko prideta do slaščičarne. Dekle: "Joooooj, kako lepo diši!" Gorenjec: "Če želiš, te lahko še enkrat peljem mimo."

Žena možu: »Za 15 minut grem k sosedu, ti pa vsake pol ure premešaj golaž.«

Kar se žensk tiče, one imajo tri stopnje odraščanja: 1. Jezijo očeta 2. Živcirajo moža 3. Sitnarijo zetu